

"Cortina de arginți"

După terminarea războiului, "convenția" de la Yalta, dintre cei mari și tari de atunci și de azi, a început să prindă viață. Fără să fie întrebate, țări din estul Europei au fost preluate, prin grija Armatei Roșii, de către marele imperiu sovietic, act la care au contribuit, din interior, fără rezerve, partidele comuniste, nule până atunci, dar revitalizate de bolșevismul rus.

Și pentru a ne cufunda într-un fel de uitare, pentru a nu ne mai reaminti cine am fost, unde

EDITORIALUL ZILEI

sintem și ce se petrece dincolo de frontierele țărilor noastre, "tătucu" ne-a despărțit de Europa printr-o impenetrabilă cortină de fier. Citeva generații s-au girbovit apăsate de greutate, de speranță neimplinită, de așteptarea care, părea, la un moment dat, lipsită de sens, de "încăpăținarea" cu care cortina de fier rezista ruginei ce nu putea pune stăpînire pe ea.

Dar, orice început are și capăt. Și-n anul de grație 1989, cortina de fier s-a prăbușit definitiv și în totalitate, sub acțiunea celui mai puternic și devastator cutremur politico-social. Și țările din estul Europei, între care și România, nu numai că au respirat ușurate, dar au putut privi dincolo de fosta cortină de fier, în Europa, încercând să stringă "mîinile" țărilor cărora Yalta le-a oferit viețuirea întru democrație și libertate.

Firește, toți de dincoace de cortina de fier se așteptau ca, după ani de întineric, să avem lumină, in-

clusiv lumină europeană. Dar, după ce vestul bătrînului continent a aplaudat frenetic prăbușirea comunismului în țările dominate de Uniunea Sovietică, după ce și-au stîmpărat curiozitatea, cu o iuteală neînțeleasă au uitat că la mîna întinsă după prietenie și ajutor trebuie să răspundă tot cu mîna întinsă a prietenie și ajutor. Dar n-a prea fost să fie așa.

Drept pentru care, ne-am trezit cam singuri în fața unor greutăți imprevizibile și incomensurabile. Greutăți peste care nu vom putea trece, fără doar și poate, decît ajutați de Europa de vest.

De aceea, pe bună dreptate, președintele Poloniei, Lech Wałęsa, cunoscînd foarte bine situația țărilor din estul Europei, sub toate aspectele, inclusiv, și mai ales, sub cel economic, adresîndu-se prietenilor din vest, le atrăgea atenția să nu înlocuiască, acum și nejustificat, cortina de fier cu o altă cortină de argint, referîndu-se, firește, la modul în care se acționează cu ajutorul "argintilor" nu pentru a ajuta estul ci pentru a-și spori cîștigurile de pe urma sărăciei lui.

În ce măsură această realistă propunere, va fi luată în seamă, vom vedea. Pînă atunci, însă, ar exista o singură soluție, și anume aceea de a ne ajuta cum putem, cît ne țin toate puterile, pentru a depăși greutățile cu care ne confruntăm. În numele democrației și al libertății, trebuie să acționăm în acest sens și scop. Altminteri, cortina de arginți va fi, poate și mai de netrecut decît prăbușita cortină de fier.

TRIBUNA

Nicu Ceaușescu, mărturisiri în umbra Jilavei (I)**Viața poate depinde și de o barieră...**

... Joi, 21 martie 1991. Părăsind Bucureștiul, încercam un sentiment ciudat, situat undeva între curiozitate și repulsie, știind că mă îndrept către penitenciarul Jilava — "Sing-Singul" românesc, unde s-au consumat, de-a lungul istoriei, atîtea și atîtea tragedii și drame. Ca un făcut, cînd să trecem calea ferată la Stația C.F.R. Progresul, bariera ne-a căzut "în nas" fiind obligată a aștepta circa un sfert de ceas pînă a tre-

cut, cu viteza... melcului, un prăpădit de marfar, cu doar 7 vagoane. Conturul sumbrei închisori se profila, încet-încet, la poalele dealului din Valea Piersicilor...

Cum era de așteptat, la poartă — formalități, controale și verificări îndelungate, care-ți amplificau, inevitabil, starea de nescurtare... Trecem, în sfîrșit, de prima

(continuare în pag. a III-a)

Lucian JIMAN

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII,

nr. 350

Miercuri,

10 aprilie

1991

4 pagini

3 lei

Evenimentul politic**Tratatul, tezaurul și insula**

Opoziția nu conține să scoată în evidență că dl. Iliescu este bine primit doar la Beijing și Moscova și cu răceală la New-York și Paris, de parcă nu ar fi în interesul poporului ca primul magistrat al țării să fie binevenit oriunde.

La rîndul său președintele nu încetează să facă ceea ce îi îngăduie puținele atribuții ce i le-a conferit Legea electorală adoptată de caragialescul miniparlament.

De data aceasta, vineri și sîmbăta trecută, a fost la Moscova, unde a conferit cu părintele tot mai contestat al perestroicii (și ea, tot mai contestată, pentru că, în opinia multora din concetățenii săi, Mihail Gorbaciov, laureatul premiului Nobel, a dus pacea în lume și zizania în țară).

După convorbiri „de sub-

stanță", pe care interlocutorii le-au descris în termeni elogioși, Ion Iliescu și Mihail Gorbaciov au semnat un Tratat de colaborare, bună vecinătate și amicitie, perfectat de curînd de șefii diplomaților din România și Uniunea Sovietică, Năstase și Besmertnîh.

Opoziția și presa, de toate culorile, au obiectat în fel și chip la acest act. Să le trecem în revistă pe cele demne de atenție.

S-a spus că documentul consfințește răpirea Basarabiei și Bucovinei de Nord de către Uniunea Sovietică tocmai cînd românii de peste Prut încearcă să se emancipeze și politic, boicotînd un referendum a cărui acceptare ar însemna legitimarea unui furt.

(continuare în pag. a III-a)

Un minister pentru Moldova

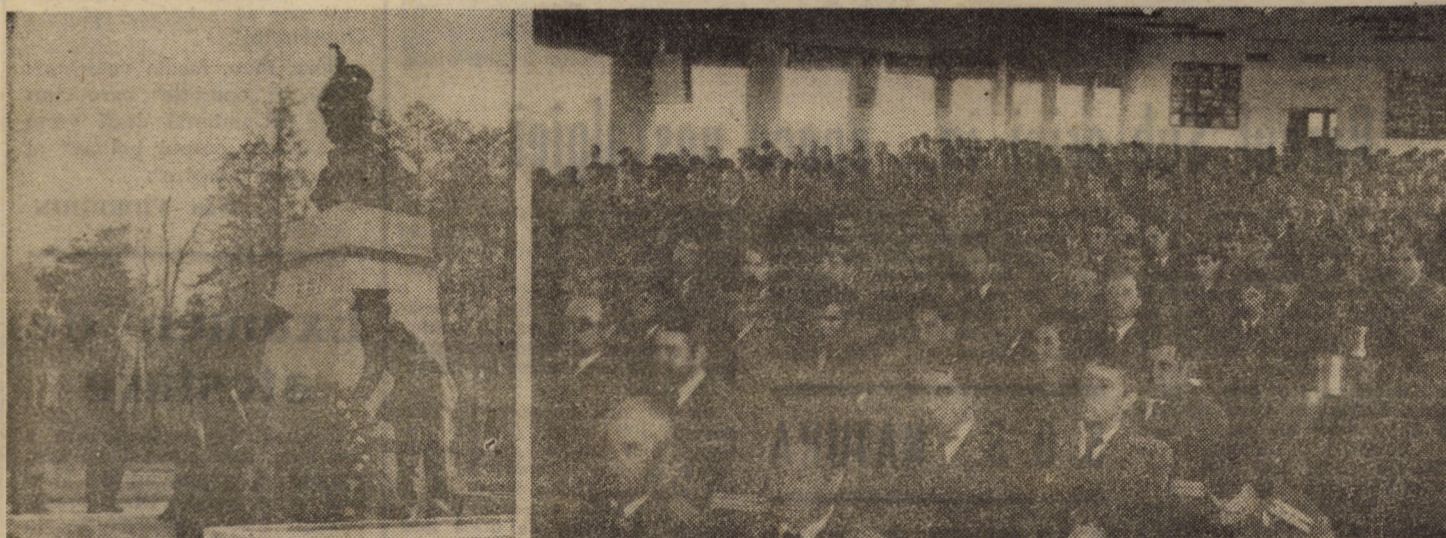
Se preconizează organizarea, în cadrul Ministerului Afacerilor Externe al României, a unui Secretariat permanent pentru relațiile cu Republica Moldova — a anunțat președintele României, dl. Ion Iliescu, după întrevăderea pe care a avut-o cu dl. Nicolae Țău, ministrul afacerilor externe al Republicii Moldova.

Acest Secretariat va avea misiunea să urmărească felul în care se amplifică și se diversifică raporturile bilaterale pe plan economic, științific, cultural, politic și uman — a precizat președintele.

În cursul discuțiilor cu ministrul Țău, a mai spus vorbitorul, s-au concretizat, ca acțiuni pentru perioada următoare: elaborarea unui acord între cele două guverne pe plan economic, deschiderea celor două consulate, la Iași și la Chișinău, și amplificarea punctelor de trecere a frontierei.

La rîndul său, Nicolae Țău a precizat că vizita se înscrie în procesul mai larg de colaborare între cele două ministere de externe, conform protocolului pe care l-a semnat împreună cu Adrian Năstase și că a convenit cu acesta ca cele două noi consulate generale de la Iași și Chișinău, să-și înceapă activitatea în 10 zile, și, să se deschidă încă patru puncte de trecere a frontierei, atît pentru cetățenii din dreapta, cît și pentru cei din stînga Prutului.

În cursul întrevăderii sale cu premierul Petre Roman s-a decis, a mai arătat dl. Țău, să se formeze o comisie mixtă de experți în vederea urgentării pregătirii unui tratat interguvernamental. Prima întîlnire a acestei comisii va avea loc săptămîna viitoare la Chișinău.

Pentru patria noastră, ROMÂNIA

S-au împlinit zilele trecute 110 ani de la înființarea Școlii militare de artilerie, eveniment ce a prilejuit în cadrul Școlii Militare de Artilerie „Ioan Vodă” o serie de activități ce au încununat fericit acest eveniment. Cu acest prilej a avut loc o paradă militară, s-au deus coroane la monumentul lui „Ioan Vodă”, a avut loc un simpozion, în cadrul căruia cadrele militare, precum și invitații au subliniat importanța evenimentului. De asemenea, s-au desfășurat și activități culturale artistice: a fost vernisată o expoziție filatelică deosebit de interesantă și valoroasă, conținînd exponate cu tematică militară, s-a editat un catalog filatelic și au fost puse în circuitul

filatelic plicurile-unicat marcînd evenimentul. Demn de semnalat este și apariția revistei „Traietorii” a elevilor Școlii Militare de Artilerie „Ioan Vodă”. Tot în aceste zile muzeul școlii a oferit vizitatorilor posibilitatea de a viziona piese unice, precum: pistol MD 1912 Steyer, săbii de artilerie pentru luptă datînd din 1890, revolvere Nagam 1895, mortiere tip „Avram Iancu”, drapelul de luptă al Școlii Militare de Artilerie și Geniu, model 1915 etc. Sărbătoarea celor 110 ani de existență a școlii militare s-a încheiat cu o reprezentație susținută de corul și muzica școlii militare, condusă de lt. col. Șerbănuț Ioan.

Adrian POPESCU

Ce s-a mai intimplat cu averile fostului P. C. R. ?

Cea mai mare parte a patrimoniului fostului partid comunist român, a fost lichidată efectiv și trecută în patrimoniul statului român, relevă un raport al Ministerului Finanelor privind studiul de identificare și preluare a bunurilor fostului P.C.R., la data de 31 martie 1991.

Comisia pentru identificarea și preluarea în patrimoniul statului a bunurilor P.C.R. menționate, creată în baza Decretului-Lege 30 din 1990 și a unor hotărîri ale Guvernului României, se arată în raport, a stabilit că averea totală a P.C.R. era, la 31 martie 1991, de 43 825,2 milioane lei, față de 40 104,6 milioane lei cît arătau bilanțurile contabile centralizate la 31 decembrie 1989.

Diferența în plus rezultă din inventarierea amănunțită a întregii averi a fostului P.C.R. în procesul de predare-primire la patrimoniul de stat.

Prin această acțiune de predare-primire, pe bază de documente, din bilanțul menționat la 31 martie a.c. au fost lichidate efectiv bunuri și valori în sumă de 32 431,6 milioane lei. Astfel, din suma totală de 11 393,6 milioane lei rămasă nelichidată în bilanțul fostului P.C.R., ponderea o reprezintă investițiile și anume 11 040,5 milioane lei, din care „Casa Republicii” cu 9 756,5 milioane lei și Palatul Olănești, cu 469,7 milioane lei.

În afara investițiilor finanțate din fonduri ale fostului P.C.R., oficiul economic central „Carpați” a administrat, ca titular de plan, și unele investiții finanțate de la bugetul statului, aflate în diferite stadii de execuție și care însumau 21 091,8 milioane lei.

Din acestea au fost predate către beneficiari 10 991,7 milioane lei, rămînd de predate investiții însumînd 10 100,1 milioane lei, în care ponderea este deținută de „Casa Republicii”, adică 8 786,4 milioane lei, avînd ca beneficiar secretariatul general al parlamentului României. În timp ce constructorii mai lucrează la finisaje, aici s-a mutat o bună parte din aparatul Adunării Deputaților.

Referitor la cadourile și trofeele de vînătoare primite din țară și din străinătate, depozitate în palate și vile și care nu sînt evidențiate valoric în patrimoniul fostului P.C.R., acestea se află în curs de evaluare și predare către muzee, dacă au valoare muzeistică. Sau de valorificare prin licitații, fondurile obținute urmînd să intre în bugetul statului, precizează raportul, adăugînd că bijuteriile și pietrele prețioase au fost preluate de Banca Națională a României.

În raport se arată, de asemenea, că obiectele personale ce au aparținut soților Ceaușescu, altele decît cele menționate mai sus, vor fi valorificate prin licitație, iar sumele încasate vor intra într-un cont separat și utilizate pentru ajutorarea răniților în luptele pentru victoria revoluției române din Decembrie 1989 și a urmașilor eroilor martiri.

CU CĂRȚILE PE FAȚĂ

Conducerea bibliotecii ASIRA din Sibiu îi informează pe cititorii care au... uitat să restituie cărțile împrumutate (unii de vreun an-doi) că dacă până la data de 1 mai a.c. nu le revine... memoria, vor fi făcuți cunoscuți opiniei publice prin intermediul presei locale. Noi ne obligăm să oferim spațiu la această rubrică. Treziți-vă fraților! Gh. V. este un adevărat... Don Juan ardelean având 5 fete cu 3 „neveste” (de fapt nelocuint cu nici una); cu Eleonora — trei (9, 7 și, respectiv, 3 ani), cu Maria — una (de 14 ani) și cu Sonia — încă una (de 11 ani), plătind, în total, doar 1125 lei pensie de întreținere. Gurile rele zic că Gheorghe al nostru schimbă femeile până găsește una care să-i facă un băiat. Slabă nădejde! Judecătorii sibieni așteaptă cu destulă neliniște cauzele ce se vor naște privind aplicarea Legii Fondului Funciar. Acolo să vezi incurcatură de mațe! Stelian Șlarcu, fost pugilist, apoi, mulți ani, antrenor la Sibiu și, în ultima vreme, la Mîrșea s-a pensionat. Boxul sibian se subțiază pe zi ce trece. Cine se mai bate astăzi doar de amorul artei? Din 15 aprilie a.c. Sibiu va beneficia, din nou, de cinematecă, în sala și în organizarea Casei de Cultură a Sindicatelor. Mi-e dor de Sophia Loren tină și de Alain Delon în „Am fost cîndva hoț”. Doamna Victoria H. ne scrie — mîhnită și îngrijorată — că a văzut prin cimitirul sibian o turmă de oi cu tot „tacimul”: ciobani cu bîte noduroase și cîini flocoși (doar măgarul lipsea). Am mai sesizat (dar noi am scris, noi am citit) administrației cimitirului faptul că în acest perimetru se petrec lucruri cel puțin ciudate; înși care sparg monumente, care rup cruci, care taie arbuști, care fură marmură... O fi cimitirul lângă pădurea Dumbrava, dar asta nu înseamnă că trebuie să se fure că-n codru. Dl. V. Măcovei întreabă pe această cale de ce nu mai există acele copertine în stațiile de autobuz ale Sibiului, unde oamenii se puteau adăposti de ploaie (iar care există sînt... ciur). Chiar, de ce? Anamaria și Călin L. s-au căsătorit în noiembrie și s-au despărțit în februarie. Două luni și jumătate le-au fost de ajuns pentru a-și da seama că barca lor ia apă pe la toate încheieturile. Sănătoși să fie că, pînă la urmă, tot sacul își află peticul. La restaurantul Bulevard este o acută criză de cuțite și lingurițe, așa că la carne sînt folosite cuțitele pentru pește, iar la înghețată — lingurile pentru ciorbă. Este totuși un local de categoria întâi... Joi, 4 aprilie a.c., la raionul de dulciuri al magazinului „Dumbrava” s-au primit 120 cutii cu „Ness”, dar s-au pus în vânzare doar 100. Scandal, dueli verbale pe tonuri înalte, șeful magazinului fiind în pericol de a fi... mincat. Știți unde erau 20 de cutii? Reținute pentru „fețele” lui. Grijiuți băiat! De ce nu le-o fi reținut toate? Tot joi, la Arpașu de Sus, ziua-n amiaza mare, toate becurile de pe străzile satului erau aprinse. Probabil că IRES-ul (sau cum i-o mai zice) are ca principiu: ziua să fie lumină, iar noaptea întineric. O „invenție” de mii de ani... Locul din imediata vecinătate a haltei Avrig, chiar în marginea șoselei, a fost transformat într-un fel de rampă de gunoarie. Sînt așteptate cu nerăbdare... buruienile care să acopere totul. Un afiș pus frecvent pe ușa farmaciei veterinare din Sibiu: „Inchis — pînă la ora 10 sînt la Bancă”. Animalele bolnave n-au decît să aștepte sau... să moară. C. N. PICA

CAMERATA CIBINIENSIS

Turneul în Spania — un succes extraordinar

Orchestra de cameră Camerata cibiniensis a Filarmonicii de Stat din Sibiu, condusă de Tiberiu Gyenge, s-a întors zilele acestea din turneul efectuat timp de aproape o lună de zile în mai multe orașe din Spania: Madrid, Santander, Bilbao, Toledo, Huleva, Reus, turneu organizat de Cristian Florea, violoncelist, dirijor și profesor la Academia de Muzică din Freiburg (Germania).

Programul muzical pregătit pentru acest turneu a cuprins două variante: una ce a inclus lucrări de W.A. Mozart — Divertisment în re major, G. Silvestri — Trei piese pentru orchestră de coarde, C. Stamitz — Concertul pentru flaut și orchestră în sol major, A. Vivaldi — Simfonia în sol major, B. Britten — Simfonia simplă op. 4 pentru orchestră de coarde, și cealaltă axată pe muzică religioasă (Ultimele cuvinte ale lui Iisus de J. Haydn), acest program fiind susținut în cadrul săptămîinii religioase Semaña Santa (Săptămîna Sfîntă) ce precede la catolici sărbătoarea Paștilor.

În concertele susținute, orchestra sibiană s-a aflat alături de prestigioase formații de gen din lume cum ar fi: orchestra și corul Academiei din Viena, Orchestra de cameră a tinerilor virtuozii din Leningrad, Orchestra și corul Radioteleviziunii din Belgrad, Orchestra simfonică din Polonia precum și formații din Anglia și, natural, din Spania.

Interesul manifestat de presă, aprecierile elogioase ale melomanilor și invitațiile autorităților locale adresate artiștilor sibieni pentru viitoare turnee depun mărturie pentru succesul extraordinar al tinerei orchestre de cameră sibieni, înființată în anul 1985.

Și de data aceasta orchestra a beneficiat de prezența de excepție a flautistului Gavril Costea de la Academia de Muzică din Cluj-Napoca.

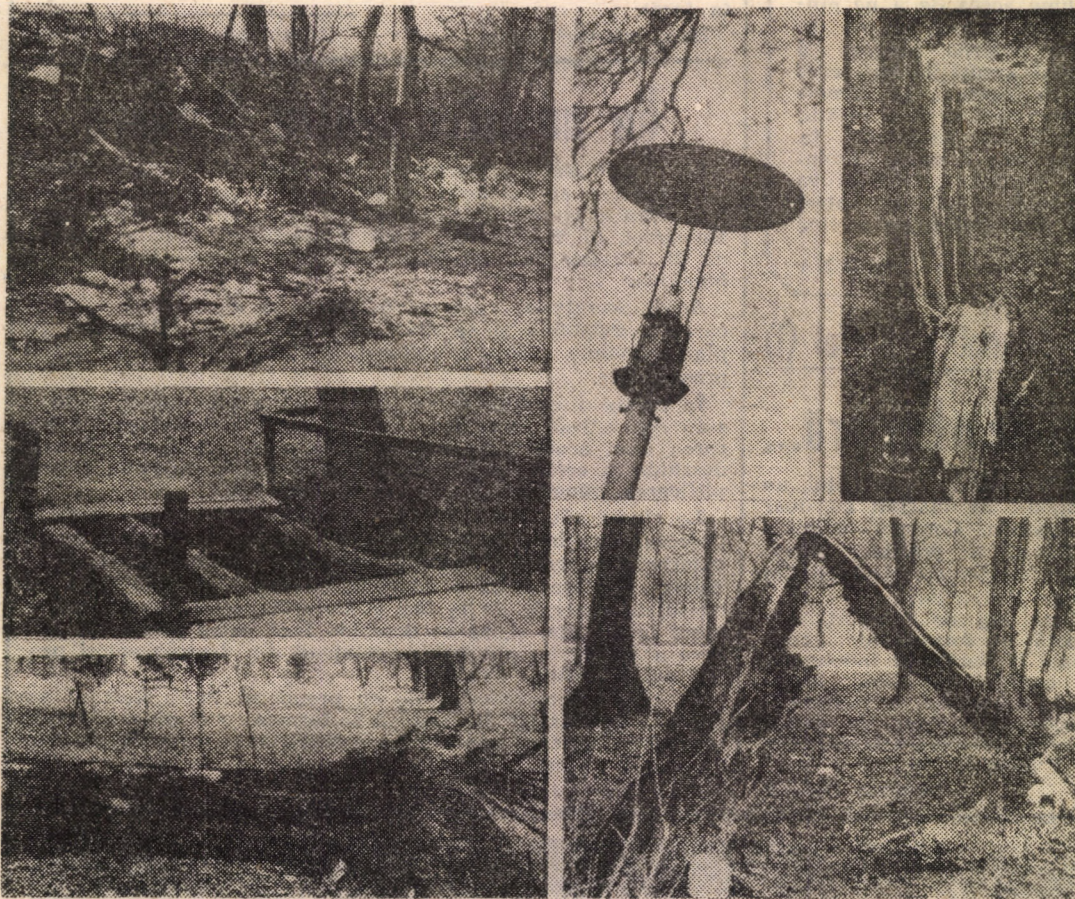
Turneul de concerte din Spania urmează celor efectuate în U.R.S.S. și Corsica, ceea ce impune orchestra de cameră sibiană în circuitul valorilor culturale europene.

Desigur, afirmarea în plan european e condiționa-

tă, pe lângă o calitate ireproșabilă a execuției tehnice, de experiența unui impresariat deosebit, cu o serioasă practică în plan extern. Cristian Florea s-a dovedit a fi, deopotrivă, un muzician de excepție și un foarte bun organizator de spectacole. Cu ocazia concertului susținut la Sibiu domnia-sa ne-a declarat că dorește să ajute concret filarmonica sibiană. Se pare că formula unei direcții artistice a filarmonicii sibieni, pentru care ar opta, ar fi de natură să aducă nu mai puțin colectivului muzical sibian. De altfel procesul de regenerare a unor colective simfonice din țară (Tîrgu Mureș, Iași) are în vedere colaborarea cu dirijori de peste hotare, care pe lângă o experiență bogată în domeniu aduc și o notă de inedit și șansa unor certe contacte internaționale.

Deocamdată din Freiburg Cristian Florea întinde o mîină de ajutor filarmonicii sibieni. Cum vom răspunde?

Ion Onuc NEMEȘ

Parcul Sub arini în... epoca nostalgiei

Nu pot să mă pronunț exact asupra oportunității prezentei Partidului Ecologist Român și a Mișcării Ecologice Române în viața socială și politică a municipiului Sibiu, dar pot să afirm fără a greși (situația de fapt confirmă acest lucru) că cel puțin colaborarea cu Primăria urbei noastre pentru protejarea bătrînuului parc natural Sub arini lasă de dorit, dacă nu cumva-i inexistentă... Să-mi fie scuzat deci acest verdict public, dar consider că o mișcare fondată pe principii ecologice are menirea, înainte de toate, de a adopta atitudinea de a iniția acțiuni menite să asigure protecția mediului înconjurător, a naturii și prin aceasta a fiecărui locuitor în parte. Or, judecînd după starea actuală de degradare a parcului amintit se pare că preocupările ecologiștilor sibieni și ale Primăriei l-au exclus din sfera preocupărilor... Spre argumentare, vă invit să purcedeti la o plîmbare prin acest parc natural al Sibiului (unicat, poate, în țară, prin

întinderea sa și prin speciile de arbori pe care le include, să observăm stadiul îngrijorător de degradare al acestei oaze de verdeață, un adevărat plămîin verde al bătrînuului Sibiu. Poate veți avea asupra dumneavoastră și chitanțiere

S. O. S. NATURA

martor ocular, într-o după-amiază cineva (!?) a ținut să contribuie la „infrumusețarea” parcului, deversînd nici mai mult nici mai puțin decît o remorcă de reziduuri. Numărul de înmatriculare al remorcii nu poate fi menționat pentru că nu avea acest înscris obligatoriu. Să nu mai reprezînte oare parcul Sub arini, pentru sibieni și Primăria municipiului nimic la ora actuală? Și cînd mă gîndesc, sibian fiind, că în chiar perioada așa-zisă proletcultistă a anilor de după 1950, parcul Sub arini era administrat doar de către doi oameni — o familie de sași din Turnișor — care îngrijeau singurii de curățenia parcului, de scoaterea uscăturilor, repararea podetelor și larna de curățirea aleilor de zăpadă... Deci, ceea ce odinioară puteau face doar doi oameni, astăzi nu poate rezolva o primărie și un oraș întreg? Domnilor, e timpul să ne trezim la realitate!

Nicolae IVAN
Foto: Fred NUSS

Ziarul Tribuna întreabă cititorii răspund

Cum apreciați noua liberalizare a prețurilor (II)

Ing. Munteanu I: „Imperativă, actuala liberalizare a prețurilor nu este și stimulativă atîta timp cît, încă, ducem lipsă de materii prime, iar prețul de desfacere al produselor nu asigură un coeficient minim de profit. După părerea mea ea va croniciza și mai mult criza de subproducție determinînd scumpiri greu de suportat pentru marea majoritate a populației”.

Maria Anghel, economist: „Am auzit ce-a spus domnul dinaintea mea (I. Munteanu — n.n.). Să știți că este un punct de vedere total sceptic. Eu cred în însănătoșirea economiei noastre. Și mai cred că actuala liberalizare a prețurilor nu este nici „păcăleală”, nici „fraudă națională”, ci, dimpotrivă, o evaluare reală, lucidă, responsabilă a crizei pe care o parcurge societatea românească în această perioadă”.

Călin V. și Lavinia V. studenți: „Banii se fac foarte greu — vorba cîntecului. În schimb avem posibilitatea să-i cheltuiim foarte ușor. Actualele prețuri par mai degrabă o sfidare a bunului simț, decît o șansă minimă de creștere a confortului nostru mult așteptat. Gîndiți-vă și dumneavoastră — un spray bun costă între 800—1100 lei, o pereche de pantofi între 1200—1400, o pereche de cizme — peste 2000, iar în curînd costul zilnic al unui student căminist se va ridica la peste 100 lei”.

Blaga Iulian, Tâlmăciu: „Domnule reporter, eu aș zice că aprecierea liberalizării prețurilor depinde de locul unde te afli. Privită de aici, din Sibiu, mie mi se pare totuși accesibilă. Găsești o varietate de produse: carne de porc, salam, ouă, cafea, detergent, dulciuri, și altele. Evident, sînd la coadă. Dar, la noi la Tâlmăciu, această liberalizare a prețurilor îți apare mult mai neagră, mai tragică. Și să știți că tîlmăcenii sînt oameni muncitori, nu le place să se plîngă, dar unii par să saboteze reforma Guvernului”.

Băra Ioan, medic veterinar: „Este o „operație” care nu poate fi amfnată dacă vrem să salvăm „corpul bolnav” al economiei noastre”.

Ioan VIDRIGHIN

Examen de atestare

Centrul de perfecționare a cadrelor din cultură și artă anunță că examenul de atestare a artiștilor liber profesioniști se desfășoară la București după următorul program: coregrafie, 25 aprilie, a.c. la Centrul de perfecționare a cadrelor din cultură și artă; muzică populară, 10 mai, a.c. — Casa de cultură „Petofi Sandor”; muzică ușoară, 30 mai, a.c. — Casa de cultură „Petofi Sandor”. Informații suplimentare privind desfășurarea examenelor se pot primi la Centrul județean al creației populare Sibiu, strada Alexandru Odobescu, nr. 2, telefon 13943.

Miercuri 10,00
10,10 zilei.
Channe de muzica a t vanpre 13,40 A cală. 1 tăți. 14 gazin.
versitar leșcoală dion. 1 Pronoex Muzica 17,00 L 17,40 L 18,10 T preți de pulară. tor. 19,0 lume. animate 20,00 21,00 R ton. Ca brook. 22,00 M. trebare? 22,40 vâ as Pro m Actualit

SIBIU „Suspect 9; 11,30 19.
Arta: rele 9; și 19.
Tinere Kong”, 16,30 și ora 14 dreptate
MEDIA gresul: orele 9; 17 și 19
Centra nea lui rele 9; 16,30 și

L. L. „Rochia dantelă”, 15; 17 și
CISNA cret imp 11; 17 și
AGNIU trag clo tică”, or 17 și 19.
DUMB „Răzbum” rele 10;

Telefo

TAXI: - 053;
TURIOLO „NEGOIU „UNIVER 3 12 00; - 3 31 4 - 3 3
TELURI: vard” „Continer 1 69 10; romanilor Hanul - 2 29 20

(Meteorol

Vremea mală dir vedere t rul schi lat va p Vintul v. Temperat nime vor între 1 iar cele tre 10 ș Stratul măsora Lac 53 c

Evenimentul politic

(urmare din pag. 1)

Contraargumente: dacă nu s-ar fi semnat acest tratat, ar fi rămas în vigoare cel vechi. Cel nou se inspiră din Carta de la Paris pentru o nouă Europă care consideră ca „prieten” statele de pe continent, reprezentând o contribuție la edificarea unui nou sistem de securitate paneuropean, după ce echilibrul terorii a încetat, o dată cu decesul de facto al Tratatului de la Varșovia, cînd NATO s-a trezit fără adversar.

S-a mai criticat indiferența puterii față de soarta românilor de la est de Prut, pe care i-ar lăsa de izbeliște.

Contraargumente: Spre deosebire de cel vechi, noul tratat prevede colaborarea directă cu republicile unionale. Acesta este și sensul întrevederii dintre președintele Iliescu și președintele Rusiei, cea mai mare federație din cadrul URSS, Boris Elțin. Chiar și președintele Moldovei, Mircea Snegur, a relevat că tratatul permite lărgirea considerabilă a colaborării în special economice, pentru că în domeniul spiritual funcționează de acum o comuniune. La rîndul său, Ion Iliescu a insistat pe ideea acestei componente a raporturilor dintre „cele două state ro-

mâne”, aflate în structuri diferite.

S-a invocat și faptul că Actul final de la Helsinki consacră inviolabilitatea frontierelor postbelice, dar nu interzice, în mod expres, modificarea lor pe cale exclusiv pașnică, vezi precedentul Germaniei.

Contraargumente: Situația este diferită. Statutul Moldovei a fost fixat prin Conferința postbelică de la Paris, (1947). Dar noul tratat nu ipotetează în nici un fel viitorul teritoriului pe care „au locuit și locuiesc români”, „perspectiva” rămînd „deschisă” pentru „orice soluționare”.

S-a mai reproșat guvernătorilor gafa de a fi ales momentul semnării la scurtă vreme după aniversarea (27 martie) a unirii Basarabiei cu România.

Contraargument: În politică dictează nu sentimentele și dorințele, ci rațiunea și realismul. Atît România, cît și Uniunea Sovietică se pregătesc să semneze asemenea documente și cu alte state din Europa de Est și de Vest.

Totuși, de ce atîta grabă? De ce tocmai acest tratat să fie cap de serie?

În cursul vizitei s-a mai semnat un acord de colaborare ecologică. S-a mai vor-

bit despre extinderea conlucrării economice, culturale și în alte domenii. Reține atenția promisiunea lui Gorbaciov de a dubla livrările de gaze sovietice (de la 8 la cca 15 milioane m.c. zilnic), în contrapartidă cu echipamente petroliere românești.

Președintele nostru i-a semnalat celui sovietic două chestiuni care îi preocupă pe români: cele legate de soarta tezaurului nostru și a Insulei Șerpilor.

Nefiind la curent, Mihail Gorbaciov a promis că se va informa și le va examina cu bunăvoință, a dezvăluit președintele Iliescu la Conferința sa de presă de la Moscova.

După cum se știe, România a depozitat în băncile Rusiei de atunci o parte din tezaurul său, sub formă de lingouri și obiecte din aur. Nu a mai recăpătat decît „Closca cu pui” (Tezaurul de la Pietroasa), sovieticii eschivîndu-se cu scuza că nu mai găsesc restul de tezaur.

Insula Șerpilor (17 ha, cît Cișmigiul din București) a aparținut întotdeauna României, ca una care controla gurile Dunării. Această insulă cu far ne-a fost răpîtă printr-un protocol datînd din 1948 care fixa frontierele prin trasarea lor pe firul apelor celor mai adînci, deși Conferința de la Paris din 1947 recunoaște granițele stabilite în 1940.

I.A.S. ȘURA MICĂ

ANGAJEAZĂ PRIN CONCURS

– 3 (trei) medici veterinari (bărbați)

Condiții:

– vîrsta maximă 30 ani

Scurtă caracterizare de la ultimul loc de muncă.

Depunerea dosarelor pînă la data de 10 aprilie 1991, la sediul întreprinderii. (469)

SOCIETATEA COMERCIALĂ „TEXROMED”

S.A. MEDIAȘ, str. George Topirceanu nr. 16,

VINDE celor interesați PÎNZĂ BITUMATA.

Preț negociabil.

(467)

CASA DE CULTURĂ A SINDICATELOR CISNĂDIE

ANUNȚĂ LICITAȚIE în data de 22 aprilie, ora 14,00 pentru închirierea spațiului de 124 m.p. și terasă de 46 m.p.

Participanții la licitație vor depune la casieria unității suma de 2 000 lei.

Licitația va începe de la suma de 50 lei/m.p.

Nu se închiriază spațiul pentru restaurant, bar sau discotecă.

Informații la sediul instituției între orele 8–13 și 17–19 – telefon 6 15 62. (461)

SOCIETATEA DE CONSTRUCȚII CĂI FERATE ȘI ALTE CĂI DE COMUNICAȚII „CONCEFA” SIBIU S.A.:

a) livrează prompt cu mijloace auto sau vagonabil agregate sortate (0–3; 3–7; 7–15; 15–30) de la balastiera Turnu Roșu pentru producerea betoanelor de orice marcă;

b) execută podețe de 1–2–3 m, deschideri din prefabricate într-un termen foarte scurt;

c) vinde din stoc disponibil traverse de beton tip 49 pentru calea ferată;

d) oferă poduri metalice (tablere) de 18,3 m, deschidere.

Doritorii se pot adresa la sediul Societății din Sibiu – Piața 1 Decembrie 1918 nr. 6 sau la telefon 3 42 88 sau 3 40 38. (434)

SOCIETATEA COMERCIALĂ „SPECIAL” S.A. SIBIU, (fost I.P.L. Sibiu)

OFERĂ spre vînzare carton plăci în 5 straturi, în diferite dimensiuni, dimensiunea maximă fiind de 1120×66 mm la prețuri avantajoase.

Informații la sediul societății din str. Riului nr. 23, telefon 1 74 93 – servicii aprovizionare. (463)

FIRMA GABOR-REISEN face săptămînal transporturi de persoane ROMÂNIA – GERMANIA și retur.

Preț convenabil – transport rapid. Plecarea din Sibiu – Informații la telefon 4 59 56. (840)

„ROMSILVA R.A.” – FILIALA TERITORIALĂ SIBIU

ANUNȚĂ scoaterea la vînzare:

● OCOLUL SILVIC DUMBRĂVENI – 3 stupine.

Informații la telefon 928/6 55 54.

● OCOLUL SILVIC MEDIAȘ – 1 stupină. Informații la telefon 928/1 18 92. (429)

Nicu Ceaușescu, mărturisiri în umbra Jilavei

(Urmare din pag. 1)

poartă. Soarele arde ca-n iunie. Cîțiva deținuți mătură a-leile, alții sapă și greblează scaturile, unii dau cu bidinelele pe trunchiurile copacilor. Ne cer țigări; a fost destul să scoatem pachetele, că s-au și strîns stup în jurul nostru... Ne mulțumesc cu plecăciuni. Polițiștii îi privesc cu deferență... La ferestre, agățate de gratii, efectele proaspăt spălate flutură în bătaia vîntului...

La intrarea în spitalul penitenciarului, de fapt, un mic... Vatican, alte formalități, controale, verificări telefonice... Un tăcînit sec, și poarta se deschide automat. Un polițist ne conduce la biroul comandantului. În lipsa lui, ne primește locțiitorul acestuia, căpitanul Adrian Olteanu. Citește lung acreditarea, verifică atent buletinele de identitate, legitimațiile; ștampilele, se interesează de ziarul unde lucrez... Un birou îngrijit, chiar cochec, ca la orice „firmă serioasă”... Telefoanele zbrîncie, din minut în minut. O primă deziluzie: căpitanul ne spune că Nicu Ceaușescu nu este în spital, fiind plecat la București pentru analize medicale. „Și ieri, mai toată ziua, a fost dus la analize. Nu cred că va putea să vă primească, pentru că-i stors ca o lămîie și abia că se ține pe picioare”... Ne spune să încercăm mîine... Într-un târziu, după insistențe, acceptă să așteptăm reîntoarcerea lui Nicu Ceaușescu, dar își exprimă scepticismul față de șansa de a obține un interviu.

„Care-i starea sa de sănătate?” – îl întreb. Face un gest a lehamite și zice: „Dom’le, eu mă mir c-o mai duce... Eu îl știam de la TV, de pe la congrese, cînd se uita pe tavan și-l aplauda pe tat’so, în doru’ lelii... Ehei, atunci arăta fain, cum spuneai dv., ardeleni. Acu’, e numai piele și os, dar, ceea ce mă miră teribil, este că, nu știu cum să zic, i s-a micit, pur și simplu, capul... Uite așa i s-a făcut capul” – zice, împreunînd palmele ca un căuș. „Dar, doctorii, ce spun doctorii penitenciarului?” – îl întreb. „Într-un fel, au înima cît un purice, pentru că ei, încă de prin decembrie anul trecut, au declarat că nu-și mai asumă

nici un fel de răspundere în ce privește menținerea lui în viață... Ei fac tot ce depinde de ei, dar, practic, nu mai pot face nimic, pentru că nu au condiții – aparatură medicală, medicamente esențiale ce-i trebuie lui... Cu ciroza, ar mai duce-o cîva timp, dar problema-s varicele alea esofagiene – parcă, așa le zice... Doctorii spun că, în caz de-o criză, adică dacă-i plesnesc varicele, ca să nu moară asfixiat ori înecat din cauza hemoragiei, le trebuie un aparat special, ca să i-l bage pe gît și să-i dea aer. Dar, n-au un astfel de aparat... Au fost pe-aici de la Crucea Roșie, în mai multe rînduri, din străinătate; mulți au promis că o să trimită un aparat de asta, dar pînă acum n-au trimis nimic... Mai este și chestia cu bariera de la gara Progresul, care mai tot timpu-i lăsată... Bine zicea avocata Paula Iacob: că viața lui Nicu Ceaușescu atîrnă de... bariera de la Progresul, că pînă să-l aducă la București, la un spital, în caz de criză, moare omu’ pe drum... Nu-mi explic de ce-l mai țin aici... Oricum, după mîine-i pe ducă... Nu știu cît de vinovat este, pentru ce-i condamnat, dar parcă prea se uită că-i totuși un om și nu trebuie lăsat să moară pe picioare... „Dar știu că, încă din 27 februarie, instanța a hotărît să fie internat la un spital din rețeaua Ministerului Sănătății”... „Da, am documentu’ aici. Numai că, la spitalul Colentina, secția unde trebuie internat este în reparație, iar noi nu avem polițiști destui ca să-i asigurăm paza de 24 de ore din 24. Ne lipsesc cca 65 de polițiști. Mai sînt deținuți din C.P.Ex., alții prin alte spitale din București, alții cu procese, cără-i la tribunale, asigurările paza... Ce mai, n-avem personal destul... Știe și Ministerul Justiției, dar degeaba”...

Aprindem cîte-o țigară. Căpitanul pare mai cumsecade, mai de treabă decît l-aș fi crezut în stare... Zice că el cunoaște pușcăriile de cînd avea 6 ani(?!). A venit, anul trecut, de la Iași. Are necazuri mari și multe cu deținuții înrașiți... Chiar cu vreo cîteva zile în urmă, un deținut i-a dat în cap cu o bară ruptă din pat; noroc că a-

vea cască metalică, altfel o „mierlea” – cum s-a exprimat... Numai cu „caroseriile” n-are probleme... Îl întreb ce-s alea. Și-mi explică: „Așa le spunem noi deținuților din spital care-s bolnavi în ultimul hal, cărora medicii și medicina n-au ce să le mai facă, oricînd putînd să dea în primire...”

Căpitanul își freacă miinile, aproape în același timp în care eu îmi stringeam pardeziul de pe mine. În birou, era neașteptat de frig pentru soarele de-afară... Îmi prinde gestul, îmi arată caloriferul și zice: „Normal, stăm rău eu combustibilul pentru încălzirea centrală. Toată iarna ne-am descurcat cum am putut... Achiziționăm, cu vreu leu și ceva, cauciucuri, anvelope roase de mașini și le ardem în cuptoarele centralei termice...” „Cu hrana cum stați?” „Ei, pușcăriile tot pușcării... Ceva s-a mai îmbunătățit, dar este departe, totuși, de un spital, chiar penitenciar fiind... Nicu Ceaușescu a primit aprobare, și sora lui, Zoe, dar și frai’u, Valentin, vin, săptămînal, și-i aduc mîncare de regim, dar nu prea mîncîcă, pentru că dă totul afară, așa că i se face destul de des „perfuzii”... „Nicu Ceaușescu vă creează probleme?” „O, nu! E un om pașnic și interesant la vorbă... Nici n-ai bănu’ că-i fiul „odiosilor”. Poți discuta cu el orice, numai că, în ultima vreme, nu mai are putere să stea prea mult de vorbă. Îl obosesc teribil insistențele cu care este căutat de ziaristi... Are tot timpul, așa, o stare de somnolență”...

Mai aprindem cîte-o țigară. Căpitanul se uită la ceas, ridică receptorul unui telefon, formează un număr și zice: „Majorule, vezi cînd vine Nicu Ceaușescu, să mă anunți imediat. Înțeles? Poate aveți noroc” – îmi zice. Intră în birou mai mulți polițiști, o doctoariță... Căpitanul se scuza și ne roagă să așteptăm într-o altă cameră. Ne descuie, intrăm... O masă lungă, un dulap de metal, scaune cu plus albastru, o diplomă pe un perete de la o competiție sportivă, un telefon... Ne punem pe așteptare, răsfoind ziare. După vreo jumătate de oră, bătai în ușă... Însoțit de doi polițiști, apare Nicu Ceaușescu... (va urma)

prilie
ilități.
scopul
Super
Ora
0 Vir-
30 A-
TV.
muzi-
ctuali-
z ma-
reuni-
10 Te-
Sta-
agerea
16,40
1 totî.
17, 18.
ideilor.
inter-
că po-
Reflec-
ura în
Desene
y Bel.
alități.
foile-
udden-
ul 5.
i o în-
anii (I).
iziunea
23,05
23,50

Pacea:
orele
16,30 și

ata”, o-
15; 17

„King
9; 11,30;
r de la
e are

Pro-
spectul”
3; 15;

„Mișu-
ier”, o-
0; 14;

ragiale:
pă de
e 10;

„Se-
orele
30.

„De ce
Mi-
0; 15;

ENI:
si 19,30.

utile

J.P.L.S.
A VIN-
1 64 64;
4 44 44;

MONIA
ROYAL”
HO-
„Bule-
1 21 40;

mpăratul
1 64 90;
umbra”

e Mojie),
a fi” nor-
mct de
ic. Ce-
tor. Izo-
a slab.
fla slab.
e mi-
cuprinse
4 grade,
xime în-
grade.
zăpadă
Bilea

